

Vaasan hallinto-oikeus**Päätös**

Antopäivä
12.02.2019

Päätösnumero
19/0046/3

Diaarinumero
01721/16/5108

Asia Valitus ympäristölupa-asiassa

Muutoksenhakija Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Luvan hakija St1 Energy Oy, Helsinki

Päätös, johon on haettu muutosta

Vantaan ympäristölautakunta 17.11.2016 (9.11.2016 § 13)

Ympäristölautakunta on myöntänyt ympäristöluvan St1 Energy Oy:n Vantaalla osoitteessa Kuussillantie 19 sijaitsevan Shell Vaaralan jakeluaseman toiminnalle. Päätökseen on liitetty siitä tarkemmat ilmenevät lupamääräykset 1-23.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on vaatinut, että ympäristölautakunnan päätös kumotaan ja St1 Energy Oy:n hakemus hylätään.

Jakeluasema sijaitsee vedenhankinnan kannalta tärkeällä Fazerilan pohjavesialueella sen muodostumisalueella. Pohjavesialueella on kolme Fazerilan vedenottamo (I, II ja IV), joista Fazerila I ja II ovat edelleen käytössä. Lisäksi alueella sijaitsee Valion vedenottamo. Ympäristölupahakemuksen mukaan jakeluasema on toiminut nykyisellä paikallaan vuodesta 1965. Toiminnalla ei ole aikaisempaa ympäristölupaa. Näin ollen kyseessä on uuden polttonesteiden jakeluaseman sijoittaminen pohjavesialueelle. Lupahakemuksessa tai lupakäsittelyssä ei ole tarkasteltu muita jakeluaseman sijoitusvaihtoehtoja.

Shell Vaaralan jakeluasema sijaitsee moottoriajoneuvojen huoltoasemien korttelialueella (AM). Vuoden 1979 asemakaava on laadittu aikana, jolloin pohjavesien suojeluun tai toiminnan ympäristövaikutuksiin ei kiinnitetty samalla tavalla huomiota kuin nykyisin. Jakeluaseman toiminta aiheuttaa pohjaveden pilaantumisvaaraa, eivätkä ympäristöluvan myöntämisen edellytykset täyty. Pohjaveden pilaamiskielto on ehdoton.

Osoite
Korsholmanpuistikko 43
PL 204
65101 VAASA

Puhelin
02956 42611

Telekopio
02956 42760

Sähköposti
vaasa.hao@oikeus.fi

Ympäristölupahakemuksessa on esitetty yhtenä perusteluna luvan myöntämiselle, että maaperä- ja pohjavesitutkimusten mukaan jakeluaseman alueelta ei ole pohjaveden virtausyhteyttä Fazerilan I ja II vedenottamoiden alueelle. Hakijan mukaan Fazerilan länsipuolella oleva kalliokynnys katkaisee harjuakviferin. Kalliokynnys ei kuitenkaan ole 14.6.2015 tehdyn maatutkaluotauksen rakennetulkinnan mukaan yhtenäisesti pohjavesipinnan yläpuolella. Esimerkiksi Fazerila II-ottamon luoteispuolitse kulkevalla tutkalinjalla 7 kalliopinta on paikoin jopa kolme metriä pohjavesipinnan alapuolella. Täten pohjaveden virtausyhteys jakeluaseman alueelta Fazerilan alueelle voi olla mahdollinen esimerkiksi tilanteissa, joissa Fazerilan II-ottamolta pumpattaisiin ottoluvan mukaisia maksimimääriä pohjavettä. Fazerilan pohjavesialueen merkitys pääkaupunkiseudun ja Vantaan kriisiajan vedenhankinnalle on suuri. Fazerilan pohjavesialueella kalliokynnykset jakavat sora- ja hiekkamuodostuman osa-alueisiin. Hydraulinen yhteys on poikkeustilanteissa olemassa näiden osa-alueiden välillä kalliopainaumien kautta.

Ympäristöministeriön Polttonesteiden jakeluasematoimintaa pohjavesialueilla koskevassa valvontaohjeessa ohjeistetaan, että uusien jakeluasemien ympäristölupia ei tulisi puoltaa tärkeiden ja muiden vedenhankintaan soveltuvien pohjavesialueiden muodostumisalueilla. Jakeluasemista pohjavesille aiheutuvaa riskiä ei voida parhaalla käyttökelpoisella tekniikallakaan täysin poistaa. Shell Vaaralan alueella kallion pinta vaihtelee syvyyksillä +26-30 metriä merenpinnan yläpuolella ja kallion päällä on vettä hyvin johtava hiekka- ja/tai sorakerros. Maanpinta on alueella noin tasolla +32-33 metriä merenpinnan yläpuolella ja pohjaveden pinta vaihtelee tasoilla +26,8-30,13 metriä merenpinnan yläpuolella. Säiliökaivannon syvyys on noin viisi metriä maanpinnasta. Pohjaveden pinta on siten hyvin lähellä aseman syvintä suojausrakennetta. Shell Vaaralan tapauksessa on otettava huomioon ympäristönsuojelulain 6 §:n 2 momentti. Ei ole selvää, voidaanko suojausrakenteet ja valvontajärjestelmät toteuttaa siten, että ne toimivat pitkällä aikavälillä ja onnettomuustilanteissa.

Pohjavesimuodostumia tulisi vesienhoidon tavoitteiden mukaisesti suojella ja ennallistaa siten, että niiden tila on vähintään hyvä. Fazerilan pohjavesialueen kemiallinen tila on määritelty huonoksi ja pohjavesialue on määritelty riskialueeksi. Pohjavesienhoidon toimenpideohjelmassa pohjavettä mahdollisesti vaarantava uusi teollisuus- ja yritystoiminta pyritään sijoittamaan pohjavesialueiden ulkopuolelle. Ympäristöluvan myöntäminen jakeluasemalle on vastoin Kymijoen-Suomenlahden vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelmaa.

Asian käsittely hallinto-oikeudessa

Vantaan kaupunki on ilmoittanut, että se ei anna vastinetta valituksen johdosta.

Keski-Uudenmaan pelastuslaitos on antanut vastineen.

Vantaan terveydensuojeluviranomaiselle on varattu tilaisuus antaa vastine. Vastinetta ei ole annettu.

Vantaan ympäristökeskus on antanut lausunnon ja esittänyt valituksen hylkäämistä.

St1 Oy (entinen St1 Energy Oy) on antanut vastineen ja esittänyt valituksen

hylkäämistä. Vastineessa on tuotu muun ohella esille riskinarviointi, vedenotolle aiheutuvat riskit, jakeluaseman vaikutusalueen vedenottomahdollisuudet, pohjavesialueen luokitus ja raja-
aus, pohjavesialueen suojelusuunnitelma, kaavoitus, kriisiajan vedenhankinta, vesienhoidon tavoitteet sekä tasapuolisuus. Jakeluasema on toiminut nykyisellä paikallaan vuodesta 1965 lähtien. Kyseessä ei siten ole uuden jakeluaseman toiminta. Lainsäädäntö ei muodosta ehdotonta estettä ympäristöluvan myöntämiselle. Ympäristöministeriö on antanut vuonna 2017 uuden valvontaohjeen. Yhtiö on selvittänyt alueen pohjavesiolosuhteita ja maaperää laajoilla tutkimuksilla. Onnettomuusriski on otettu tapauskohtaisesti huomioon. Alueella on ympäristöluvan myöntämistä puoltavat hydrogeologiset olosuhteet. Mahdolliset vaarat on arvioitu kattavasti. Tekninen suojausratkaisu on nelinkertainen verrattuna riskinarviossa käsiteltyyn perusmalliin ja se edustaa parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Jakeluasemalla noudatetaan niin sanottua jakeluasema-asetusta (444/2010). Oikeuskäytännössä on korostettu tapauskohtaisen tarkastelun merkitystä.

Riskiä arvioitaessa on otettava huomioon sen merkityksellisyys. Vaaraa eli merkittävää riskiä ei tässä tapauksessa aiheudu. Yhtiö on toimittanut pohjaveden tarkkailuohjelman. Tarvittaessa voidaan asentaa lisäputkia ja arvioida riskejä uudelleen. Jakeluasemalta ei ole pohjaveden virtausyhteyttä Fazerilan I ja II vedenottamoiden alueelle. Fazerilan länsipuolella sijaitsevat kallio- ja moreenikynnykset katkaisevat harjuakviferin. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tulkinta jakeluaseman ja vedenottamo II:n välillä olevasta kallio-
kynnyksestä ja maatutkalinjasta 7 on virheellinen. Kalliokynnyksen/pohjaveden jakaja sijaitsee tutkalinjan 7 pohjoispuolella ja yltää Kuussillankujan tasolle. Siellä on useita geokairauspisteitä. Koska tutkalinja sijaitsee osittain vedenottamo II:n vaikutusalueella, on normaalia, että myös kalliopinta sijaitsee paikoin pohjaveden alapuolella. Fazerilan vedenottamoiden I ja II alueilla pohjavedenpinta on eri korkeudella kuin jakeluaseman itäpuolella, minne jakeluaseman pohjavedet virtaavat. Ero on vedenotosta huolimatta vähintään noin 2-3 metriä. Jos kalliokynnyksessä olisi merkittävä aukko tai jos kynnystä ei olisi, ei pohjaveden pinta pysyisi tai vaihtelisi vedenottamo II:n läheisyydessä. Ilman kalliokynnystä vedenottamoa ei todennäköisesti olisi. Fazer II:n vedenottamolta on vuosina 2012-2016 pumpattu huomattavasti yli maksimimuodostusmäärän niin, että alueelle ei ole imeytetty vedenottamo I:n pohjavettä. Vedenottamo II:n alueen pohjaveden pinnat eivät ole laskeneet merkittävästi tai jakeluaseman itäpuolisen alueen vedenpinnan alapuolelle. Fazerin vedenotolla ei ole myöskään ollut mitään havaittua vaikutusta aseman itäpuolisen alueen pohjaveden pintoihin. Jakeluasema ei sijaitse suojavyöhykkeiden sisäpuolella. Vedenottamoiden suoja-
aluerajaukset ovat linjassa yhtiön teettämien tutkimusten kanssa. Jakeluasema ei ole vedenottamoiden suhteen riskialueella.

Alueelta on otettu pohjavettä 1950-luvulta lähtien. Nykyiset vedenottamot sijaitsevat parhailla mahdollisilla alueilla. Jakeluaseman itäpuolella maaperässä on paksuja savi-/silttikerroksia, jotka ovat huonosti vettä läpäiseviä. Kuussillan tien lounaispuolen harjumuodostelman hiekkakerrokset eivät ole laajoja, paksuja tai yhtenäisiä. Suuri osa hiekkakerroksista sijaitsee pohjaveden yläpuolella. Jakeluaseman itäpuolella vedenpinta on lähellä maanpintaa noin 0,3-1,0 metrin syvyydessä. Aseman itäpuolisen alueen maaperä on hienoa-
aineista ja painuma-herkkää. Jakeluaseman itäpuolelle tai sen läheisyyteen ei voida perustaa vedenottamoa. Fazerilan pohjavesialue on rajattu sillä perusteella, että pohjavesimuodostuma olisi yhtenäinen. Nykyisen tutkimustiedon mukaan alue on jakautunut osa-
alueisiin. Pohjavesimuodostuman on oletettu olevan jakeluaseman itäpuolella keräävä. Tämä ei vastaa nykyistä tutkimustietoa. Aseman itäpuolista aluetta

ei tulisi pitää pohjaveden muodostumisalueena. Aseman kaakkoispuolella oleva epäyhtenäinen harjumuodostelma ei myöskään ole keräävä muodostuma. Kyseinen alue on purkava ja kynnysten rajaama. Pohjavedet purkautuvat muun muassa Lähdesuon suuntaan. Fazerilan pohjavesialueen rajausta ei ole ajan tasalla jakeluaseman ja sen itäpuolen osalta. Jakeluaseman pohjavedet eivät kulkeudu nykyisille vedenottamoille tai sellaisille alueille, joiden vettä käytetään yhdyskuntien vedenhankintaan tai talousvetenä. Rajausten muutosta tukevat myös suoja-alue-rajaukset. Myöskään Fazerilan pohjavesialueen suojelusuunnitelma ei ole ajan tasalla. Jakeluaseman teknisille ja toiminnallisille riskeille on aukotomat hallintakeinot. Tekniset ratkaisut ovat kestäviä ja pitkäikäisiä. Pohjaveden pilaantumisvaaraa ei aiheudu.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on antanut vastaselityksen. Yhtiön tilauksesta suoritettut maaperä- ja pohjavesitutkimukset eivät ole tuottaneet pohjavesialueen rajausta muuttavaa tietoa. Fazerilan pohjavesialue on aina jakautunut eri osa-alueisiin, eikä sitä ole pidetty yhtenäisenä muodostumana. Jakeluaseman itäpuolella pohjavesi on noin metrin syvyydellä maanpinnasta. Kairaustietojen perusteella savikerrostumien päällä on paikoin vettä hyvin johtavia kerrostumia. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tutkimuslinjaa 7 koskevan tulokannan ei voida katsoa olevan virheellinen. Pohjaveden pinnat tukevat teoriaa kalliokynnyksen epäyhtenäisyydestä. Vedenottamoiden suojavyöhykerajausten määrittäminen on vedenottajan vastuulla.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus kumoaa ympäristölautakunnan päätöksen ja hylkää hakemuksen.

Perustelut

Sovelletut oikeusohjeet

Uusi ympäristönsuojelulaki (527/2014) on tullut voimaan 1.9.2014. Yhtiön 20.12.2013 vireille tullut ympäristölupahakemus käsitellään mainitun lain 229 §:n nojalla vanhan ympäristönsuojelulain (86/2000) säännösten mukaisesti.

Ympäristönsuojelulain (86/2000) 4 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että menetellään toiminnan laadun edellyttämällä huolellisuudella ja varovaisuudella ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi sekä otetaan huomioon toiminnan aiheuttaman pilaantumisen vaaran todennäköisyys, onnettomuusriski sekä mahdollisuudet onnettomuuksien estämiseen ja niiden vaikutusten rajoittamiseen (*varovaisuus- ja huolellisuusperiaate*).

Ympäristönsuojelulain 41 §:n 1 momentin mukaan ympäristölupa myönnetään, jos toiminta täyttää ympäristönsuojelulain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset.

Ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijaintipaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa 1) terveyshaittaa, 2) merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, 3) ympäristönsuojelulain 7-9 §:ssä tarkoitettua kiellettyä seurausta, 4) erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai

yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella eikä 5) eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta. Pykälän 2 momentin mukaan toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Sijoittamisessa on lisäksi noudatettava, mitä 6 §:ssä säädetään.

Ympäristönsuojelulain 6 §:n 1 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, ettei toiminnasta aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja että pilaantuminen voidaan ehkäistä. Pykälän 2 momentin mukaan toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon 1) toiminnan luonne ja pilaantumisen todennäköisyys sekä onnettomuusriski, 2) alueen ja sen ympäristön nykyinen ja tuleva, oikeusvaikutteisessa kaavassa osoitettu käyttötarkoitus ja aluetta koskevat kaavamääräykset sekä 3) muut mahdolliset sijoituspaikat alueella.

Ympäristönsuojelulain 6 §:n 2 momentin osalta hallituksen esityksen yksityiskohtaisissa perusteluissa (hallituksen esitys ympäristönsuojelu- ja vesilainsäädännön uudistamiseksi 84/1999 vp) on todettu muun muassa, että sijoituspaikan hyväksyttävyyteen vaikuttaisi mahdollinen toimintaan liittyvä onnettomuusriski. Esimerkiksi polttonesteiden jakeluasemaan voi liittyä erityinen riski, jos se sijoitetaan tärkeälle tai muulle vedenhankintaan soveltuvalla pohjavesialueella.

Ympäristönsuojelulain 8 §:n 1 momentin mukaan ainetta tai energiaa ei saa panna tai johtaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä siten, että 1) tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai sen laatu muutoin oleellisesti huonontua, 2) toisen kiinteistöllä oleva pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai kelpaamattomaksi tarkoitukseen, johon sitä voitaisiin käyttää taikka 3) toimennepide vaikuttamalla pohjaveden laatuun muutoin saattaisi loukata yleistä tai yksityistä etua (*pohjaveden pilaamiskielto*).

Edellä mainitussa hallituksen esityksessä on muun muassa mainittu, että ympäristönsuojelulain 8 §:ssä oleva pohjaveden pilaamiskielto-säännös vastaisi entistä vesilain 1 luvun 22 §:ää. Pohjaveden pilaamiskiellon vastaiselta toiminnalta ei edellytettäisi konkreettisen pilaantumisen aiheutumista.

Toiminnan laatu ja sijainti

Hakemuksen mukaan kyse on olemassa olevasta jakeluasematoiminnasta, jota on harjoitettu Vantaalla osoitteessa Kuussillantie 19 vuodesta 1965 lähtien. Jakeluaseman alue on asemakaavassa osoitettu moottoriajoneuvojen huoltoasemien korttelialueeksi (AM). Asiakirjojen mukaan toiminnalla ei ole aiempaa ympäristölupaa. Yhtiön 26.3.2015 muuttaman ympäristölupahakemuksen mukaan jakeluasemaan kuuluu jakelutoiminnan lisäksi kahvila-ravintola, myymälä ja autojen pesuhallit. Jakelumittarit ja automaattit ovat käytössä 24 h/vrk. Muutetun hakemuksen mukaan koko polttonestejärjestelmä säiliöineen, putkistoinen, rakenteineen ja suojaustoimenpiteineen uusitaan täysin, jotta päästöt pohjaveteen ja maaperään eivät ole mahdollisia. Muutostöiden jälkeen asemalla on polttonesteen varastointia varten kaksi standardin SFS-EN 122885-1 mukaista kaksoisvaippasäiliötä. Yhden säiliön tilavuus on 60 m³. Maanalaiset säiliöt varustetaan tiiviillä hoitokuilulla, elektronisella varastovalvontajärjestelmällä ja ylitäytönestimillä.

Jakeluasema sijaitsee vedenhankinnan kannalta tärkeällä Fazerilan I luokan pohjavesialueella pohjaveden muodostumisalueella. Fazerila II:n vedenottamo sijaitsee asiakirjojen mukaan noin 600 metrin etäisyydellä jakeluasemasta kaakkoon ja Fazerila I:n vedenottamo hiukan etäämpänä jakeluasemasta etelään. Lisäksi alueella sijaitsee Valion vedenottamo. Asiakirja-aineiston mukaan pohjaveden päävirtaussuunta on itään. Jakeluaseman alueella kallion pinta ja pohjaveden pinnantasot ovat lähellä toisiaan. Pohjaveden pinta on lähellä aseman suojausrakenteita niiden syvimmissä kohdassa. Lisäksi jakeluaseman itäpuolella pohjavesi sijaitsee lähellä maanpintaa. Alueella on paikoin vettä hyvin johtavia kerrostumia.

Luvan myöntämisen edellytykset

Hakemuksessa on kyse toiminnassa olevasta polttonesteiden jakeluasemasta, jolla ei ole aikaisempaa ympäristönsuojelulain nojalla myönnettyä ympäristölupaa. Ympäristönsuojelulain kannalta asiassa on kyse kokonaan uudesta luvasta. Ympäristölupaharkinnassa hanketta arvioidaan uuden polttonesteiden jakeluaseman sijoittamisena kyseiselle alueelle. Siten toiminnan ympäristövaikutukset arvioidaan ympäristönsuojelulain vaatimusten mukaisesti. Ympäristöluvan myöntämisen edellytykset ratkaistaan tapauskohtaisen lupaharkinnan perusteella. Toiminnan sijoituspaikkaa valittaessa on toiminnan luonteen ja pilaantumisen todennäköisyyden lisäksi otettava huomioon myös onnettomuusriski.

Kun otetaan huomioon ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin 3 kohta, on ympäristönsuojelulain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu pohjaveden pilaamiskiellon vastainen seuraus aina ympäristöluvan myöntämisen ehdoton este. Pohjaveden pilaamiskielto koskee kaikkea maaperässä olevaa, ympäristönsuojelulain 8 §:n 1 momentissa suojattua pohjavettä eikä ainoastaan vedenottamoiden alueiden pohjavettä.

Pohjaveden pilaamiskielto sisältää vaaran aiheuttamisen kiellon, eikä toiminnan tarvitse aiheuttaa konkreettista pilaantumista ollakseen pohjaveden pilaamiskiellon vastaista. Ympäristönsuojelulain säännökset ja lain perustelut sekä vakiintunut oikeuskäytäntö huomioon ottaen polttonesteiden jakeluaseman sijoittaminen tärkeälle pohjavesialueelle ei edellä lausuttuun nähden ole mahdollista ilman poikkeuksellisia perusteita, joiden vallitessa pohjaveden pilaantumisriski on riittävästi suljettu pois. Luvan hakija ei ole esittänyt tällaisia poikkeuksellisia perusteita.

Hallinto-oikeus katsoo, että asiakirjojen perusteella ei ole voitu riittävän luotettavasti päätellä, ovatko jakeluaseman suojaustoimenpiteet, vaikka ne yleisesti vähentävätkin pilaantumisriskiä, riittävän tehokkaita estämään jakeluasematoiminnan haitallisia vaikutuksia edellä tarkoitettulle tärkeälle pohjavesiesiintymälle. Pohjaveden pilaantumisriski on mahdollisissa onnettomuus- ja muissa poikkeuksellisissa tilanteissa vielä suurempi.

Pilaantumisriskiä lisäävät tässä tapauksessa jakeluaseman sijainti pohjaveden muodostumisalueella, pohjaveden sijainti paikoitellen lähellä maanpintaa ja aseman suojausrakenteita sekä maaperässä paikoin esiintyvät vettä hyvin johtavat kerrokset. Pohjaveden pilaantumisen vaaraa ei voida alueen maaperä- ja pohjavesiolosuhteissa ehkäistä riittävän tehokkaasti asiassa esillä olleilla suojaustoimenpiteillä. Ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdassa

tarkoitettua luvan myöntämisen edellytykset eivät siten ole täyttyneet. Näin ol-
len lautakunnan päätös on ympäristönsuojelulain 41 §:n 1 momentti huomioon
ottaen kumottava ja yhtiön hakemus on hylättävä.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut

Julkipano

Päätös on annettu julkipanon jälkeen.

Päätöksestä ilmoittaminen

Vantaan kaupunginhallituksen on viipymättä ilmoitettava tästä päätöksestä
kaupungin ilmoitustaululla.

Muutoksenhaku

Ympäristönsuojelulain 190 §:n 1 momentin mukaan tähän päätökseen saa
hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein
hallinto-oikeus myöntää hallintolainkäyttölain 13 §:n 2 momentin perusteella
valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen
30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen antopäivästä eli viimeistään
14.3.2019.

Valitusosoitus on liitteenä HallJp (01.18).

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Päivi Jokela ja Hanna Nieminen-Finne sekä luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Juha Väisänen. Asian on esitellyt Hanna Nieminen-Finne.

Päivi Jokela

Juha Väisänen

Hanna Nieminen-Finne

Toimituskirjan antaja:

Inkeri Eriksson

Inkeri Eriksson
lainkäyttösihteeri

Valituskirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valituskirjelmässä, joka on osoitettava korkeimmalle hallinto-oikeudelle, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja kotikunta
- päätös, johon haetaan muutosta
- perusteet, minkä vuoksi valituslupa tulisi myöntää
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan.

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta. Valituskirjelmässä on lisäksi ilmoitettava postiosoite ja puhelinnumero sekä mahdollinen sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa. Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla).

Valituskirjelmän liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen on, jollei hän ole asianajaja tai yleinen oikeusavustaja, liitettävä valituskirjelmään valtakirja, jollei valittaja ole valtuuttanut häntä suullisesti valitusviranomaisessa tai ellei sähköisesti toimitettavassa asiakirjassa ole selvitystä asiamiehen toimivallasta.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot

Postiosoite: Korkein hallinto-oikeus
PL 180, 00131 Helsinki

Käyntiosoite: Fabianinkatu 15, Helsinki

Puh.nro: 029 56 40200

Telefax: 029 56 40382

S-posti: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Aukioloaika: arkipäivisin klo 8.00-16.15

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta **korkeimmalta hallinto-oikeudelta** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisperusteet

Hallintolainkäyttölain 13 §:n 2 momentin mukaan valitusluvan myöntämisen perusteet ovat:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeätä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkipanon jälkeen. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon silloin, kun se on annettu. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuunottamatta.

Valituskirjelmän toimittaminen

Valituskirjelmä, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle.

Valituskirjelmä liitteineen voidaan lähettää myös postitse, telekopiona tai sähköpostilla. Valituskirjelmän tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla) toimitettavan valituskirjelmän tulee olla toimitettu siten, että se viimeistään valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä on kokonaisuudessaan käytettävissä viraston vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä. Valituskirjelmän ja muiden valitusasiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Jakelu

Päätös maksutta

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue

Jäljennös maksutta

St1 Oy
Osoite:
asianajaja Jukka Blomberg
Asianajotoimisto Magnusson Oy

Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Vantaan kaupungin terveydensuojeluviranomainen

Vantaan kaupunginhallitus

Keski-Uudenmaan pelastuslaitos

Etelä-Suomen aluehallintovirasto, sähköisesti
Ympäristölupavastuualue

Suomen ympäristökeskus, sähköisesti

IE